

[Arnth Jensen.]

før Lovforslaget blev udarbejdet, har henvendt sig til de landøkonomiske Foreninger med Forespørgsel om, hvorvidt man ønsker indføjet Ændringer i Loven eller ej. Besvarelserne paa denne Henvendelse findes i den Række Bilag, der ledsager Lovforslaget. Det er mig yderligere bekendt, at der er tilgaaet Ministeriet to Forslag, dels fra De samvirkende danske Landboforeninger og dels fra De samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift. Det fremgaar af disse Bilag, at De samvirkende danske Husmandsforeninger ikke har haft nogen som helst Ændring at foreslaa. De samvirkende sjællandske Landboforeninger har kun et enkelt Ændringsforslag, men baade de fynske og de jyske Landboforeninger og ogsaa De samvirkende danske Landboforeninger har hver for sig fremsat forskellige Ønsker over for den højtærede Minister. Ministeren har imødekommet to af disse Ønsker, nemlig at der kan ydes Tilskud for Brug af egne Lokaler, og at Bestemmelsen om Elevernes Vederlag ændres saaledes, at der gives Kursusets Administration et meget videre Spillerum end efter den nugældende Lov, men dog alligevel med et Maksimum, som ligger betydeligt over det, der blev fastsat i Loven af 1938.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde disse Ændringer, men jeg maa samtidig paa mit Partis Vegne beklage, at den højtærede Minister ikke har ment at kunne imødekomme flere af Ønskerne. Jeg skal bl. a. nævne Ønsket om at faa Husholdningsundervisningen ind under denne Lov, hvor det synes formaalstjenligt og forsvarligt at tage den med. Jeg skal nævne Ønsket om, at det Elevantal, der er fastsat som Betingelse for Anerkendelse, sættes ned, og endelig skal jeg ogsaa nævne Ønsket om, at Tilskuddet til Aftenundervisningen blev sat op til 20 Øre pr. Elevertime i Lighed med Dagundervisningstilskuddet, eller at Minimumstilskuddet pr. Undervisningstime i hvert Fald kom til at ligge paa de 4 Kr.

Nu har jeg godt set, at den højtærede Minister baade i Bemærkningerne og ogsaa delvis i sin Fremsættelsestale har begrundet disse Afslag, men jeg kan ikke lade være med at udtale et Haab om, at vi i det Udvalg, som formentlig bliver nedsat efter denne Forhandling, alligevel kan tage disse Spørgsmaal op til en fornyet Prøvelse, idet jeg mener, at der meget vel kan fremføres Begrundelser for, at en hel Del af disse Ønsker bliver imødekommet. Den højtærede Minister henviser til en Betænkning, der er afgivet af Ungdomsudvalget i De-

cember 1940. Jeg mener, at der netop ud fra de Bemærkninger, som findes i denne Betænkning, maaske kunde gives en virkelig Begrundelse for mange af de Ønsker, som Landboforeningerne har fremført. Jeg vil for øvrigt sige til den højtærede Minister, uden at jeg i nogen Maade ønsker at foranledige en Diskussion om denne Betænkning, at det forekommer mig egentlig at være lidt tidligt, at Ministeren henviser til denne som Baggrund for et Lovforslag som det, der er til Behandling. Det er jo netop saadan med den Betænkning, at man kender ikke Spor om dens lovmæssige Skæbne, og der er jo allerede fremsat meget divergerende Meninger om den. Jeg maa mene, at hvis den højtærede Minister havde ønsket, at dette Lovforslag skulde stilles i Relation til denne Betænkning, saa havde det været rigtigere kun at ansøge Rigsdagen om en kortere Forlængelse af Loven af 1938 uændret, men Ministeren har altsaa ment, at man skulde behandle Loven og give den en længere Løbetid, og Ministeren har ogsaa ment, at man skulde føre nye Momenter ind i denne Lov.

Det er nemlig rigtigt, som det blev nævnt af den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Yde, at der findes nye Bestemmelser i Lovforslaget, og efter min Mening ogsaa Bestemmelser af endog gennemgribende Betydning. Det ærede Medlem Hr. Yde nævnte disse Bestemmelser, Bestemmelsen i § 1, Stk. 2, om Beskikkelse af en Konsulent og endelig ogsaa hele § 2, der foreslaar Amdsudvalg til Planlæggelse af hele denne Undervisning. Jeg vil gerne straks sige til den højtærede Minister, at hele § 2 kan mit Parti ikke tiltræde, og jeg vil meget indtrængende opfordre den højtærede Minister til at tage denne Paragraf ud af Lovforslaget. Jeg mener, at den Frihed, der hidtil har raadet for de enkelte Foreninger til selv at bestemme, hvor der skal oprettes Kursus, bør bevares. Vi mener, at Arbejdet bedst fremmes ved, at de enkelte Foreninger efter Lyst og Kaar opretter Kursus, som de finder det paakrævet, uden anden Indblanding. Jeg maa derfor, som sagt, bede Ministeren om at trække § 2 tilbage.

Hvad angaar Bestemmelsen om en Konsulent, er det jo saadan i Øjeblikket, som oplyst i Bemærkningerne, at en saadan efter Vedtagelse af Finansudvalget allerede er ansat, og det, Ministeren her søger, er vel at faa denne Stilling lovfæstet. Jeg forstaar ligesom det ærede Medlem Hr. Yde, at det, der her søges oprettet, er ikke en Tjenestemandsstilling, det er kun en Lovfæstelse af